कच्चिदात्ययिकं श्रुत्वा तदर्थमनुचिन्त्य च। प्रियाण्यनुभवन् शेषे न त्वमन्तः पुरे नृप।
कच्चिद्द्वौ प्रथमौ यामौ रात्रेः सुप्त्वा विशाम्पते। सं चिन्तयसि धर्म्मार्थौ याम उत्थाय पश्चिमे।
कच्चिद्दर्शयसे नित्यं मनुष्यान्समलङ्कृतः। उत्थाय काले कालज्ञैः सह पाण्डव मन्त्रिभिः। २१०
कच्चिद्रक्ताम्बरधराः खड्गहस्ताः स्वलङ्कृताः। उपासते त्वामभितो रक्षणार्थमरिन्दम।
कच्चिद्दण्ड्येषु यमवत् पूज्येषु च विशाम्पते। परीक्ष्य वर्तसे सम्यगप्रियेषु प्रियेषु च।
कच्चिच्छारीरमाबाधमौषधैर्नियमेन वा। मानसं वृद्धसेवाभिः सदा पार्थापकर्षसि।
कच्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामष्टाङ्गायां विशारदाः। सुहृदश्चानुरक्ताश्च शरीरे ते हिताः सदा।
कच्चिन्न लोभान्मोहाद्वा मानाद्वापि विशाम्पते। अर्थिप्रत्यर्थिनः प्राप्तान् न पश्यसि कथञ्चन। २१५
कच्चिन्न लोभान्मोहाद्वा विश्रम्भात्प्रणयेन वा। आश्रितानां मनुष्याणां वृत्तिं त्वं संरुणत्सि वै।
कच्चित्पौरा न सहिता ये च ते राष्ट्रवासिनः। त्वया सह विरुध्यन्ते परैः क्रीताः कथञ्चन।
कच्चिन्न दुर्ब्बलः शत्रुर्बलेन परिपीडितः। मन्त्रेण बलवान्कश्चिदुभाभ्याञ्च कथञ्चन।
कच्चित्सर्व्वेऽनुरक्तास्त्वां भूमिपालाः प्रधानतः। कच्चित्प्राणांस्त्वदर्थेषु संत्यजन्ति त्वयादृताः।
कच्चित्ते सर्व्वविद्यासु गुणतोऽर्चा प्रवर्त्तते। ब्राह्मणानाञ्च साधूनां तव नैःश्रेयसी शुभा। २२०
कच्चिद्धर्म्मे त्रयीमूले पूर्व्वैराचरिते जनैः। यतमानस्तथा कर्तुं तस्मिन्कर्म्मणि वर्त्तसे।
कच्चित्तव गृहेऽन्नानि स्वादून्यश्नन्ति वै द्विजाः। गुणवन्ति गुणोपेतास्तवाध्यक्षं सदक्षिणं।
कच्चित्क्रतूनेकचित्तो वाजपेयांश्च सर्व्वशः। पुण्डरीकांश्च कार्त्स्न्येन यतसे कर्तुमात्मवान्।
कच्चिज्ज्ञातीन् गुरून्वृद्धान्देवतास्तापसानपि। चैत्यांश्च वृक्षान् कल्याणान् ब्राह्मणांश्च नमस्यसि।
कच्चिच्छोको न मन्युर्व्वा त्वया प्रोत्साद्यतेऽनघ। अपिमङ्गलहस्तश्च जनः पार्श्वेऽनु तिष्ठति। २२५
कच्चिदेषा च ते बुद्धिर्वृत्तिरेषा च तेऽनघ। आयुष्या च यशस्या च धर्म्मकामार्थदर्शिनी।
एतया वर्त्तमानस्य बुद्ध्या राष्ट्रं न सीदति। विजित्य च महीं राजा सोऽत्यन्तं सुखमेधते।
कच्चिदार्य्यो विशुद्धात्मा चारितश्चौरकर्म्मणि। अदृष्टशास्त्रकुशलैर्न लोभाद्वध्यते शुचिः।
दुष्टो गृहीतस्तत्कारी तज्ज्ञैर्दृष्टः सकारणः। कच्चिन्न मुच्यते स्तेनो द्रव्यलोभान्नरर्षभ।
उत्पन्नान् कच्चिदाढ्यस्य दरिद्रस्य च भारत। अर्थान्न मिथ्या पश्यन्ति तवामात्या हृता धनैः। २४०
नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घसूत्रतां। अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं चित्तचित्तता।
एकचिन्तनमर्थानामनर्थज्ञैश्च चिन्तनं। निश्चितानामनारम्भं मन्त्रस्यापरिरक्षणं।
मङ्गलाद्यप्रयोगञ्च प्रत्युत्थानञ्च सर्व्वतः। कच्चित्त्वं वर्ज्जयस्येतान्राजदोषांश्चतुर्द्दश।
प्रायशो यैर्विनश्यन्ति कृतमूलाऽपि पार्थिवाः। कच्चित्ते सफला वेदाः कच्चित्ते सफलं धनं।
कच्चित्ते सफला दाराः कच्चित्ते सफलं श्रुतं। २४५
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं वै सफला वेदाः कथं वै सफलं धनं। कथं वै सफला दाराः कथं वै सफलं श्रुतं।
॥ नारद उवाच ॥ अग्निहोत्रफला वेदाः दत्तभुक्तफलं धनं। रतिपुत्रफला दाराः शीलवृत्तफलं श्रुतं।